

Nr 208.

Av herr **Pålsson**, om skrivelse till Konungen angående utfärdande av föreskrift i visst hänseende för statens förlikningsmän i arbetstvister.

Till tidens underligheter hör även att vissa förlikningsmän anse sig skyldiga att själva oroa arbetsmarknaden genom att officiellt icke veta att flera år gamla, för länge sedan utebbade strejker äro likviderade, nya arbetare antagna på vars arbetsplats allt går sin gilla gång.

Så skall enligt pressen ha skett i Skåne vid ett väghållningsdistrikt, där förlikningsmannen i fjor ånyo kallade arbetsgivaren till förlikningssammanträde, sedan strejken slutat för flera år sedan, de strejkande arbetarna skaffat sig nya anställningar, och den nya uppsättningen vägarbetare redan kände sig »gamla i gåre».

De enda som äro kvar sedan strejktiderna äro de strejkande arbetarnas ombudsman och statens förlikningsman, som båda två oroa arbetsmarknaden. Detta därigenom att ombudsmannen påkallar förlikningsmannens uppmärksamhet på den officiellt oavslutade strejken. Förlikningsmannen kallar arbetsgivaren, vägstyrelsen, till förlikningssammanträde, och denne måste ju på en sådan kallelse komma. Det blir att mötas och skiljas förmodligen under stora hedersbetygelser. Kanske pågår sådant överallt i landet.

Sådant är naturligtvis grovt missbruk av statens vackra tanke att medla i arbetsstrider och bör som andra missbruk av en god sak förhindras. Jag vill därför föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Konungen anhåller, att sådana föreskrifter utfärdas till statens förlikningsmän i arbetstvister, att strejker och lockouter, som de icke inom sex månader lyckas förlika, avföras från diariet.

Stockholm den 19 januari 1932.

Jöns Pålsson.

